ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Η συμφωνία Κύπρου Ισραήλ

Η συφωνία μεταξύ της Τζιύπρου τζιαι των Εβραίων,
λαλούσιν έν' σημαντική μαθεύτηκεν ευρέως.

Ενοχλήθην τζι η Τουρτζιά, φυσά του τζι 'εν κρυώννει,
άρκεψεν πάλε ν' απειλά, άρκεψεν να αρρώννει.

Η οικονομική η ζώνη μας έν' όπως την αυλή μας,
τζιει μέσα έν' να κάμνουμεν εμείς της τζιεφαλής μας.

Όξω που τα αέρια τζιαι τον ππαράν που φέρνουν,
το κράτος μας τζι αν έν' μιτσήν έννεν' για να το δέρνουν.
Κόμα τζι έτσι αδύναμους να μας υπολογίζουν,
εμάς με όπλα τζιαι στρατούς να μεν μας φοβερίζουν.

«ο Επίκαιρος»
oepikairos@politis-news.com

ΑΝΑΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Για την πολιτική μας ταυτότητα

Η προπαγάνδα της εκδοχής, ότι οι Τουρκοκύπριοι είναι Έλληνες που έχουν εξισλαμισθεί δεν είναι νέα, ξεκίνησε από το δεύτερο ήμισυ του περασμένου αιώνα, σε μια προσπάθεια να επαληθευθεί και ιστορικά, ότι ο κυπριακός λαός είναι μόνο οι Έλληνες κάτοικοι του νησιού, γι' αυτό και νομιμοποιείται ο αγώνας τους για την ένωση. Αυτή η άποψη επανέρχεται και στις μέρες μας. Δεν είναι λίγοι Ελληνοκύπριοι που ασπάζονται αυτή την άποψη. Πρόσφατα κάποιος Ελληνοκύπριος φοιτητής,

Του Κυριάκου ΤΖιαμπάζη*

μου έγραψε αυτή την άποψη και επέμενε, ότι εφόσον είναι Έλληνες που έχουν εξισλαμισθεί, πρέπει να τους το πούμε, να τους διαφωτίσουμε για να τους πείσουμε για το δίκιο του αγώνα μας, δηλαδή εφόσον είναι Έλληνες θα πρέπει να αγωνιστούν κι αυτοί για την προσάρτηση της Κύπρου στην Ελλάδα. Θα αναφέρω επίσης Ελληνοκύπριους ιστορικούς και λογοτέχνες της δεκαετίας του 1950, που υποστήριξαν με φανατισμό αυτήν την άποψη στο λογοτεχνικά τους κείμενα. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα που διηγείται ο Κυριάκος Χατζηιωάννου, σε ένα από τα βιβλία του: συνάντησε στην Αμμόχωστο, ένα νεαρό κορίτσι που δούλευε στα δημόσια έργα. Μιλούσε πολύ καλά ελληνικά που ήταν δύσκολο να πει κάποιος ότι δεν ήταν Ελληνίδα. Όταν τη ρώτησε το όνομά της, αυτή του το είπε. Στο άκουσμα του τουρκικού ονόματος της απάντησε ότι αυτή είναι Ελληνίδα, ότι θα πρέπει να βαφτιστεί και να παντρευτεί Έλληνα. Αυτή απέρριψε χωρίς ενδοιασμούς την πρόταση και μάλιστα διαπίστωσε πως την πρόσβαλε με την πρότασή του. Ο Κ. Χατζηιωάννου όμως, αντί να προβληματιστεί για την απόρριψη και το δικαίωμα της κοπέλας να επιλέγει την ταυτότητά της, οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι οι Τούρκοι της Κύπρου είναι Έλληνες που εξισλαμίσθηκαν και ότι θα πρέπει να τους διαφωτίσουμε πάνω σ' αυτό το θέμα. Στο ίδιο συμπέρασμα για την καταγωγή των Τούρκων της Κύπρου καταλήγει και ο ιστορικός Κώστας Κύρρης. Προς τους αναγνώστες μου, όμως, που έχουν την υπομονή να με διαβάζουν θα τους παραπέμψω σε ένα πολύ ενδιαφέρον μυθιστόρημα που έγραψε ο Ελβετός Μαξ Φρις και φέρει τον τίτλο "Στίλερ"1, με το οποίο πραγματεύεται την ανθρώπινη ταυτότητα. Το έργο του Μ. Φρις που εκδόθηκε το 1954 αναφέρεται, όπως γράφει στο πίσω μέρος του εξωφύλλου, στο "αίνιγμα της ανθρώπινης ταυτότητας" και θεωρείται ένα από τα κορυφαία έργα της μεταπολεμικής λογοτεχνίας. Το πρόβλημα της επιλογής της ταυτότητας είναι το κεντρικό στοιχείο του έργου, όπως και η προσπάθεια της εξουσίας να επιβάλει την ταυτότητα σ' έναν άνθρωπο που αρνιόταν να τη δεχτεί. Το ζήτημα της ταυτότητας έχει ιδιαίτερη σημασία για την κυπριακή κοινωνία. Οι Έλληνες της Κύπρου, βασισμένοι σ' αυτές τις θεωρίες, παραγνώριζαν επιδεικτικά τον τουρκικής καταγωγής πληθυσμό της Κύπρου, με αποτέλεσμα, όταν η Κύπρος ανέκτησε την ανεξαρτησία της, αυτή η νοοτροπία να συνεχίζεται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι και οι Τούρκοι της Κύπρου είναι Κύπριοι και όχι ξένοι ή εξισλαμισθέντες Έλληνες. Τα γεγονότα του 1963, η προσπάθεια διά μέσου της βίας επιβολή της ένωσης, όπως και τα γεγονότα του 1974, δεν είναι άσχετα με τη σύγκρουση της κυπριακής και ελληνικής ταυτότητας και το ψυχολογικό διχασμό της προσωπικότητας του πολίτη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το 1959, ο επίσκοπος Κερύνειας Κυπριανός κάλεσε με επιστολή του το Ελληνικό Κοινοβούλιο να απορρίψει τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, όχι μόνο επειδή απέκλειαν την "ένωσιν", αλλά επειδή "θα είναι η ανάπτυξις δραστηριότητος προς δημιουργίαν κυπριακού πατριωτισμού...", με άλλα λόγια τον φόβιζε η δημιουργία άλλης ταυτότητας πέραν από την ελληνική που μέχρι τότε καλλιεργούσαν η Εκκλησία και οι πολιτικοί ηγέτες. Όμως, για να είμαστε αντικειμενικοί, δεν πρέπει να τα φορτώνουμε όλα στην Εκκλησία και στη Δεξιά που υποστήριζαν τέτοιες αντι-ιστορικές θέσεις. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ επίσης μιλούσε για την ελληνική ταυτότητα του "κυπριακού λαού", γι' αυτό και όταν η ΕΣΣΔ υποστήριξε τη μετεξέλιξη του κυπριακού κράτους σε ομοσπονδιακό τον Γενάρη του 1965, με ανακοίνωσή της υποστήριξε, ότι "η ουσία του εθνικού προβλήματος δεν βρίσκεται στη δημιουργία χωριστής εθνικής οντότητας με ξεχωριστή εθνική συνείδηση". Με άλλα λόγια, έλεγε άμεσα, ότι μια ταυτότητα έχει ο κυπριακός λαός (εννοούσε μόνο τους Έλληνες της Κύπρου, οι Τούρκοι δεν ήταν κυπριακός λαός) -την ελληνική και έτσι δεν τους ενδιέφερε η δημιουργία κράτους που θα δημιουργήσει ξεχωριστή ταυτότητα. Γι' αυτό όταν με ψήφους του ΑΚΕΛ αντισυνταγματικά ιδρύθηκε η αποκαλούμενη "Εθνική Φρουρά", τα παιδιά των Ελλήνων Κυπρίων ορκίζονταν σεβασμό όχι στο σύνταγμα της Κύπρου αλλά της Ελλάδας και τον Βασιλέα των Ελλήνων, η ηγεσία του ΑΚΕΛ το αποδέχθηκε χωρίς αντιδράσεις ως φυσιολογική κατάληξη.

Σήμερα, αν η ελληνοκυπριακή ηγεσία δεν κατορθώσει να ξεπεράσει την αντίληψη για την αποκλειστική κυριαρχία της ελληνοκυπριακής κοινότητας, αν δεν αποδεχθεί στην πράξη την πολιτική ισότητα των φυλετικών ομάδων και δεν καλλιεργήσει την κοινή ταυτότητα του Κύπριου πολίτη, δεν μπορεί να εξέλθει από τους δαιδαλώδεις δρόμους της νομικής επιστήμης -όπως έκανε ο Τ. Παπαδόπουλος- και θα θυσιάσει το δάσος για το δέντρο. Με το ζήτημα της καλλιέργειας κοινής ταυτότητας των πολιτών του νέου κράτους θα ασχοληθώ σε άλλο άρθρο.

Καλή χρονιά και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος. Εύχομαι ο νέος χρόνος να φέρει την πολυπόθητη λύση του Κυπριακού και την εδραίωση της ειρήνης στη μικρή μας πατρίδα.

***djambazis@yahoo.com www.kyriacosdjambazis.blogspot.com**
Στα ελληνικά κυκλοφόρησε το 2008 από τις εκδόσεις Κέδρος

ΠΟΛΙΤΗΣ

Σκοπός της εφημερίδας «Πολίτης» είναι η σφαιρική και αμερόληπτη ενημέρωση των αναγνωστών της για όλα τα σημαντικά γεγονότα, τις νέες ιδέες και τα διεθνή ρεύματα, που μπορεί να επηρεάσουν τον ιδιωτικό και δημόσιο βίο. Θα υπηρετήσουμε αυτόν το σκοπό προσπλωμένοι στις αρχές της ανεξαρτησίας, της αμεροληψίας, της αλήθειας, της ελευθερίας του λόγου και της πολυφωνίας.

Ιδιοκτησία: **Εκδόσεις ΑΡΚΤΙΝΟΣ ΛΤΔ**
Εκδότης: **Γιάννης Παπαδόπουλος**
Σύμβουλος έκδοσης: **Διονύσης Διονυσίου**
Αρχισυντάκτες: **Σωτήρης Παρούτης**
Γιώργος Κασκάνης
Βοηθοί Αρχισυντάκτες: **Χρύσανθος Μανώλη**
Μανώλης Καλατζής
Οικονομικός διευθυντής: **Δημήτρης Γεωργιάδης**
Κατά νόμον υπεύθυνος: **Γιάννης Παπαδόπουλος**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ: Άλκης Ανδρέου, Γιώργος Τζίβας. **ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ:** Υπεύθυνος: Λευτέρης Αδειλίνης, Σύνταξη: Κατερίνα Ζορμπά, Βαγγέλης Βασιλείου. **ΔΙΕΘΝΗ ΘΕΜΑΤΑ:** Γιώργος Κακούρης, Ανδρέας Ριρής. **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ:** Υπεύθυνος: Δημήτρης Γεωργιάδης. Σύνταξη: Αδάμος Αδάμου, Νατάσα Ρωσταντή. **ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ:** Αντώνης Μακρίδης, Μιράντα Λυσάνδρου, Μιχάλης Θεοδώρου, Γεωργία Ψαριά, Κάτια Σάββα, Γιάννης Νεάρχου, Μαριλένα Ευαγγέλου, Μαρία Παναγιώτου, Ευάγγελος Θεράποντος, Κώστας Κωνσταντίνου, Χρύστα Ντζάνη, Μιχάλης Σταύρου, Παναγιώτης Χατζηαποστόλου, Σόφη Ορφανίδου, Άκης Παναγή. **ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ:** Μερόπη Μωυσέως, Χριστίνα Λάμπρου, Πέτρος Λαζάρου. **ΜΜΕ:** Μαρία Γεωργίου. **ΣΚΙΤΣΟ:** Θανάσης Παπασπυρόπουλος. **ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ:** Χρίστος Θεοδωρίδης, Ειρήνη Στυλιανού, Παύλος Βρυωνίδης, Ελένη Παπαδοπούλου. **ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ:** Υπεύθυνος: Δημήτρης Δημητρίου. Σύνταξη: Γιώργος Γεωργίου, Φάνης Μακρίδης, Μάριος Χατζηστυλλής, Ανδρέας Σταυρινίδης, Άντρη Χρίστου. **ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ:** *Λεμεσός*: Γιάννης Κωστακόπουλος, Χριστόφορος Νέστορος, *Λάρνακα*: Βάσος Βάσου, *Πάφος*: Κώστας Νάνος, Χρήστος Χαλικιόπουλος, *Βρυξέλλες*: Τέτη Σαραντοπούλου, *Κωνσταντινούπολη*: Άννα Αντρέου. **ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ:** Μαρίνος Νομικός. **ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ:** Υπεύθυνη: Κατερίνα Στεφάνου. **ΤΕΧΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:** Υπεύθυνος: Γιάννος Κωνσταντινίδης. Σελιδοποίηση: Σοφία Γεωργίου, Ελένη Γρουτίδου, Μαρία Αβραάμ, Θέμης Ανδρέου, Ντόνα Ανδρέου. Διαχωρισμοί χρωμάτων: Μιχάλης Φενερίδης. **ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ:** Στέλλα Ππαλή, Χρυσόστομος Μελής. **ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ:** Μόνικα Νικολαΐδου, Άντρη Κουφού, Κούλα Βασιλείου. **ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:** Υπεύθυνη Διαφήμισης: Βάσω Κομνηνού, Γιούλα Μεττή, Ελένη Παπαγεωργίου, Μιχάλης Γεωργίου, Ρούλα Ζιάτε, Αλεξανδρος Κομνηνός. Γραφείο Λεμεσού: Πόπη Αντωνίου. **ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:** Υπεύθυνη Λ/σίας, Λ/κας, Αμ/στου: Σούλα Κεραυνού, Τηλ. 22861888, Υπεύθυνη Λ/σού, Πάφου: Πόπη Αντωνίου, Τηλ. 25348877. **ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ:** Βαλεντίνα Νικολάου, Παναγιώτης Νικολαΐδης. Γραφείο Λεμεσού: Πόπη Αντωνίου.

Βασιλείου Βουλγαροκτόνου 8, 1010 Λευκωσία
Τ.Θ. 22894, 1524 Λευκωσία.
Τηλ.: 22861861, φαξ: 22861871. e-mail: info@politis-news.com.
URL: http://www.politis-news.com
Λεμεσός: Νικολάου Πεντάδρομος Center, Γραφείο 11,
Τηλ. 25348877, 25348833, 25348832, φαξ 25348809.
Λάρνακα: Γρηγορίου Αυξεντίου 15, Τ.Τ. 6306 τηλ. 24622636.

Η κυπριακή οικονομία «επί ξυρού ακμής»

Έμελλε φαίνεται να το ζήσουμε κι αυτό. Και από ένα ζηλευτό δημοσιονομικό πλεόνασμα 3,4% το 2007, η οικονομία μας να καταγράφει στην εκπνοή του 2010 περίπου το διπλάσιο του πλεονάσματος, αλλά σε έλλειμμα! Βρεθήκαμε βέβαια στη δίνη μιας διεθνούς οικονομικής κρίσης, που άρχισε το 2008 κι αυτό δεν είναι άσχετο με την κατιούσα που πήραμε έκτοτε. Κάποιοι ασφαλώς - ειδήμονες βασικά - διαισθάνθηκαν από νωρίς τον επερχόμενο κίνδυνο. Οι πλείστοι όμως παρακολουθούσαμε τις εξελίξεις με τις καταρρεύσεις τραπεζικών κολοσσών στις ΗΠΑ και σε άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες και θεωρούσαμε πως το πρόβλημα είναι πολύ μακριά, δεν μας αφορά και δεν πρόκειται να μας αγγίξει.

Του Ιάκωβου Χρίστου*

Η πολιτική ηγεσία από την άλλη, που έπρεπε να πάρει έγκαιρα αποφάσεις, παρουσίαζε μια εικόνα ασυνεννοησίας που δυσκόλευε ακόμα περισσότερα τα πράγματα. Όλοι καταλάβαιναν πως απαιτούνται μέτρα, αλλά ο καθένας ήθελε τα μέτρα κομμένα και ραμμένα στα δικά του τα μέτρα! Και ενώ η Κυβέρνηση κατέβαλλε φιλότιμες προσπάθειες να ανακόψει το τσουνάμι που μας πλησίαζε απειλητικά, οι πολιτικές δυνάμεις - πλην του ΑΚΕΛ - ύψωναν αδιαπέραστο τείχος άρνησης. Την ώρα μάλιστα που το ένα καμπανάκι μετά το άλλο μας προειδοποιούσαν για τα χειρότερα: Τις προειδοποιήσεις ξένων οίκων αξιολόγησης διαδέχτηκε η ένταξή μας σε διαδικασία επιτήρησης και αυτήν η υποβάθμιση της οικονομίας μας από τους Standard & Poors. Ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας χρειάστηκε να κτυπήσει κι αυτός -ακόμα μια φορά- το καμπανάκι του κινδύνου.

Η οικονομία μας λοιπόν από ακμαία που ήταν, κατέληξε να βρίσκεται "επί ξυρού ακμής", στην κόψη του ξυραφιού.Το συγκυβερνών ΔΗΚΟ έλεγε πως, αν δεν λαμβάνονταν μέτρα, δεν θα ψήφιζε ούτε τον Προϋπολογισμό. Τα μέτρα πάλι μοιραία θα επηρέαζαν κόσμο και οι συντεχνίες των εργαζομένων αντιδρούσαν έντονα. Η σύγκρουση μαζί τους και ιδιαίτερα με την ΠΑΣΥΔΥ - με την οποία "ειρήσθω εν παρόδω" καμιά προηγούμενη Κυβέρνηση δεν θέλησε ποτέ να έρθει σε ευθεία αντιπαράθεση - θα ισοδυναμούσε με ολοκληρωτική καταστροφή. Και ένα ακόμα πιο εφιαλτικό σενάριο με παναπεργίες, κινητοποιήσεις εργαζομένων, διαδηλώσεις και έκτροπα δεν φαινόταν και τόσο απίθανο.

Χρειάστηκε τιτάνια προσπάθεια για να επιτευχθούν οι αναγκαίες συγκλίσεις και ιώβειος υπομονή. Χρειάστηκε να γίνουν ίσως και οδυνηροί συμβιβασμοί. Αυτό όμως που μετρά είναι πως τα μέτρα τελικά αποφασίστηκαν και ο Προϋπολογισμός ψηφίστηκε από το κοινοβούλιο. Και αν ένας δοκίμαζε να κρίνει αντικειμενικά, θα απένειμε τα εύσημα σε κάποια πρόσωπα που έπαιξαν καταλυτικό ρόλο στην όλη προσπάθεια. Και πρώτα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που είχε εμπλακεί προσωπικά και τον υπουργό των Οικονομικών. Στον πρόεδρο του ΔΗΚΟ και πρόεδρο της Βουλής και στις ηγεσίες των συντεχνιών που ήρθησαν στο ύψος των περιστάσεων.

Διδάγματα από την κρίση, από την οποία "εμείς φτηνά τη γλυτώσαμε" όπως είπε και ο Πρόεδρος; Πρώτο, να μην υποτιμούμε το διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Είμαστε μικρό κράτος και η οικονομία μας δεν είναι άτρωτη. Δεύτερο, να θυμόμαστε πως η οικονομική μας ευρωστία- και το αντίθετο- επηρεάζει καταλυτικά και το εθνικό μας πρόβλημα. Ενισχύει ή αποδυναμώνει τη διαπραγματευτική μας προσπάθεια. Και τέλος, πως υποδείξεις ανεξάρτητων αξιωματούχων, όπως ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας και η γενική ελέγκτρια του κράτους, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πολύ σοβαρά. Αλόγιστες σπατάλες, φοροδιαφυγή, μείωση της παραγωγικότητας, όπως και κάθε μορφή κακοδιαχείρισης, πρέπει να πατάσσονται αμείλικτα. Δεν αρκεί μόνον η απόφαση για μέτρα ή η ψήφιση του Προϋπολογισμού. Απαιτείται και η τήρησή τους και μάλιστα με θρησκευτική ευλάβεια.

Και κλείνω: Μπορούμε παίρνοντας βαθιά ανάσα ανακούφισης και με σιγουριά για το αύριο να γιορτάσουμε και φέτος Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά. Ο καλός Θεός και η τύχη δεν μας ξέχασαν. Θα έλεγα μάλιστα πως μας αξίζει ακόμα καλύτερη τύχη. Είμαστε λαός υπομονετικός, φιλότιμος και εργατικός. Και μας αξίζουν τα καλύτερα. Υγεία λοιπόν και καλή χρονιά σε όλους!

***Φιλόλογος, τέως διευθυντής**
email: christouiac@hotmail.com

Χριστός και κουραμπιέδες

Σήμερα βγήκα με τη γυναίκα μου για ψώνια σε μια μεγάλη υπεραγορά. Στην είσοδο, κάποιες κοπέλες ντυμένες με γιορτινές στολές, καλωσόριζαν τον κόσμο. Μέσα επικρατούσε κλίμα πανηγυρικό. Οι χριστουγεννιάτικες μελωδίες πνίγονταν από ένα υπόκωφο ανθρώπινο μουρμουρητό. Χρωματιστά λαμπάκια αναβόσβηναν παντού. Προχωρούσα χαζεύοντας τους Αϊ Βασίληδες, τα μπαλόνια, τα φανταχτερά στολίδια, τα δώρα. Ξάφνου, μια φωνή από το μεγάφωνο ανάγγειλε την άφιξη του Αϊ Βασίλη στην υπεραγορά, με τούτα τα λόγια. "Τα παιδάκια να συγκεντρωθούν στην πλατεία. Ο Αϊ Βασίλης ήλθε και θα μοιράσει δώρα." Κι ενώ από το μεγάφωνο επαναλαμβάνονταν τα ίδια λόγια, μια σκέψη ξεπήδησε αυθόρμητα από τα βάθη του μυαλού μου. " Εσύ ήλθες και μας χάρισες το αιώνιο και ανεκτίμητο δώρο της Σωτηρίας και ίσως κανείς εδώ δεν Σε σκέφτεται. Στη σκέψη όλων είναι ο Αϊ Βασίλης. Αφού είμαστε τόσο αγνώμονες, γιατί ήλθες Κύριε;". Κι ενώ άπλωνα το χέρι στα ράφια και γέμιζα το καρότσι με προμήθειες, τις σκέψεις μου διέκοψαν τα λόγια της γυναίκας μου. "Θέλω αλεύρι για τους κουραμπιέδες. Λένε, πως χωρίς κουραμπιέδες δεν γίνονται Χριστούγεννα". "Γιατί να μην γίνονται;", είπα. "Αυτό που δεν γίνεται, είναι Χριστός και κουραμπιέδες". "Τι λες καλέ μου;", απάντησε η γυναίκα μου και πήρε ένα σακούλι αλεύρι από το ράφι. "Νομίζω, πως με τον τρόπο που εκδηλωνόμαστε αυτές τις μέρες, δείχνουμε πόση αγνωμοσύνη και άγνοια έχουμε για Εκείνον που τόσο πολύ μας αγάπησε, ώστε για χάρη μας "εκένωσε εαυτόν... γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού" (Φιλ.2/7). Στη σκέψη μας παρέμεινε ένα όνομα, για να δικαιολογούμε μια γιορτή, στην οποία πρωταγωνιστούν οι έμποροι, τα κέντρα διασκέδασης, οι κοιλιόδουλοι, οι χαρτοπαίχτες. Η ούτω καλούμενη χριστιανοσύνη, μετέτρεψε τα Χριστούγεννα σε διασκέδαση, ενώ έπρεπε να είναι μέρα περισυλλογής, ευχαριστίας και δοξολογίας προς τον Τριαδικό Θεό". Ακολούθησε σιγή μερικών δευτερολέπτων και μετά ρώτησα. "Θέλεις κι άλλο αλεύρι για τη βασιλόπιτα"; Γύρισε και με κοίταξε με ένα γλυκό χαμόγελο. Ύστερα με φωνή τόσο ψιθυριστή που μόλις ακουγόταν, είπε. "Δεν νομίζεις ότι αρκετά μείναμε εδώ; Τι λες, φεύγουμε;".

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ
Μαθηματικός
Λεμεσός-Κύπρος
stavrinoup@hotmail.com